

Arrest

nr. 317 094 van 22 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de El Salvadoraanse nationaliteit en werd u geboren op (...) in Apopa, een stad en gemeente gelegen in het departement San Salvador. Toen u ongeveer zes jaar oud was gingen uw ouders uit elkaar en ging u bij uw grootouders in de stad Delgado wonen. Drie jaar later, toen u zo'n tien jaar oud was, ging u opnieuw bij uw moeder ((...) CG: (...), OV: (...)) wonen in Cuscatancingo, een gemeente op zo'n vier kilometer van de stad San Salvador. Zij had intussen een nieuwe partner met wie ze ook twee zonen had gekregen, (...) (CG: (...), OV: (...)) en (...) (CG: (...), OV: (...)).

In 2014 kreeg u een relatie met (...), de vader van uw zoon M.(...) die in (...)geboren werd. Omdat uw zoon een medische aandoening heeft ging u destijds bij uw tante in Apopa wonen, waar u tot 2019 bleef. Nadien

keerde u samen met uw zoon terug naar het huis van uw moeder in Cuscatancingo. Uw moeder en halfbroers hadden El Salvador intussen al verlaten wegens problemen met de bende MS (Mara Salvatrucha). U had destijds nog steeds een relatie met de vader van uw kind, die u ook financieel hielp. Uw zoon was intussen ook wat ouder en ging naar school, terwijl u zelf ook uw studies afmaakte. Vanaf het jaar 2020 werd uw (ex)partner gewelddadig en mishandelde hij u. Hij was erg jaloers en controlerend, belde u om te vragen waar u was en met wie, schreeuwde veel tegen u en verplichtte u ook om seksuele betrekkingen te hebben wanneer u dat niet wou. Tevens stuurde hij personen uit om u te controleren, en sloeg hij u. Met jullie zoon deed hij dit niet en ging alles goed. Ook kwam u erachter dat uw (ex)partner een actief lid was van de bende MS. Hij bracht u immers altijd weg met de wagen wanneer u ergens naartoe moest, en geleidelijk aan begonnen er dingen op te vallen. Zo hoorde u telefoontjes die hij kreeg en reed hij soms naar bepaalde plaatsen om geld of pakjes te ontvangen. U zag er mensen met tatoeages die u al had gezien in de kolonie waar u woonde, en van wie u wist dat ze bendeleiders waren. Bovendien nam uw (ex)partner in 2022, terwijl de noodtoestand van kracht was, weken geen contact op met u. Hij zei dat hij u niet meer naar de universiteit of andere plaatsen kon brengen omdat hij vervolgd werd, waardoor de puzzelstukjes voor u echt in elkaar vielen.

In december 2022 gingen u en uw (ex)partner samen lunchen dichtbij uw woonplaats, zonder jullie zoon. Toen u terugkwam van het toilet beschuldigde hij u van het kijken naar een andere man en noemde hij u een hoerendochter. Hij zei dat u niemand anders mocht zien dan hem, en waarschuwde dat u volgende keer zou verdwijnen. U moest horen, zien en zwijgen en mocht niet terugkijken naar andere mensen. Nadat jullie betaalden en weggingen zette hij u af aan de ingang van de kolonie en ging hij weg. U kon tegen niemand iets zeggen hierover want u wilde het leven van uzelf, uw zoon en uw familie niet in gevaar brengen. Toen uw (ex)partner u doorheen de week opbelde deed hij alsof er niets aan de hand was. Op 16 december 2022 studeerde u af als industrieel ingenieur. De dag na de diploma-uitreiking kwam uw (ex)partner naar uw huis en was hij met uw zoon bezig. De volgende dag kwam hij terug en gingen jullie opnieuw lunchen terwijl jullie zoon bij de buurvrouw was. Toen jullie te voet op de terugweg waren vroeg hij of u zich de vrouw van El Pequeño herinnerde, die vermoord werd op de plek waar jullie passeerden. Hij zei dat ze vermoord werd omdat ze een verraadster en een hoer was, liet u zijn geweer zien en nam u bij de keel. Ook zei hij dat u en uw zoon hetzelfde zou overkomen indien hij te weten kwam dat u iets tegen iemand zou vertellen.

Op 31 december 2022 reisde u samen met uw zoon M.(...) per vliegtuig van San Salvador via Spanje naar België. Uw moeder en broers hadden in september immers reeds tickets voor jullie gekocht als verrassing omdat u zou afstuderen. Op 4 januari 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in voor uzelf en uw zoon.

In geval van terugkeer vreest u uw (ex)partner.

Ter ondersteuning van dit verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw zoon, een attest van de psycholoog die u hier in België bezoekt, een attest van een dokter in verband met bepaalde zichtbare sporen of tekens op uw lichaam, de geboorteakte van uw zoon, de (elektronische) vliegtickets van u en uw zoon en het daar bijhorende reisplan met terugvlucht.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Het attest betreffende uw psychologische opvolging hier in België (opgemaakt op 19 januari 2024, drie dagen na uw onderhoud bij het CGVS) geeft aan dat er nog afspraken voorzien zijn in het komende jaar, maar verduidelijkt niet wanneer uw opvolging eigenlijk is gestart, met welke frequentie deze tot heden is gebeurd of is voorzien, laat staan waaruit ze juist bestaat. Wel wordt vermeld dat u naar de psycholoog bent beginnen gaan vanwege een ernstig lijden ten gevolge van geweld en bedreigingen die u in uw land van herkomst hebt ondergaan, en die u samen met uw kind het land deden verlaten. Verder wordt er nog in verklaard dat u een waardige toekomst wilt opbouwen voor uzelf en uw zoon, dat uw zoon gespecialiseerde medische ondersteuning nodig heeft alsook morele en emotionele steun van zijn moeder, een rol die u opmerkelijk goed vervult ondanks de moeilijke omstandigheden. Het attest beschrijft echter geenszins de (psychologische) moeilijkheden waarmee u juist kampt, noch de behandeling die u krijgt of die aangewezen is, en vermeldt evenmin een eventuele analyse of diagnose van uw problematiek. Voorts kan uit dit attest niet afgeleid worden dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er wordt immers nergens aangegeven dat (en op welke manier) uw mentale toestand u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Voorts haalde u aan het begin van uw onderhoud bij het CGVS aan dat u in België een operatie aan uw baarmoeder onderging en

opgevolgd wordt door een gynaecoloog. Er zijn namelijk antecedenten in uw familie, zo hebben zowel uw overgrootmoeder als grootmoeder kanker gehad, maar bij u is voorlopig alles onder controle (CGVS p.3). Verder heb u ook problemen met uw ogen. U heeft al sinds uw geboorte last van astigmatisme en bijziendheid, en gaf aan dat u een afspraak heeft met een arts hier in België om te kijken of u hieraan geopereerd kan worden (CGVS p.3). Op basis van deze verklaringen kan echter evenmin besloten worden u niet in staat zou zijn deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud of de procedure. Wanneer u bovendien door de protection officer gevraagd werd of u zich in staat voelde om het interview die dag te doen, bevestigde u dit. Voorts werd benadrukt dat u steeds een extra pauze mocht vragen en het onmiddellijk moest aangeven indien u zich niet meer goed zou voelen (CGVS p.2, 4), hetgeen echter niet nodig bleek.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo stelde u dat uw relatie met uw ex-partner (...) (hierna: W.(...)) in 2020 gewelddadig werd en dat hij u mishandelde (CGVS p.8). Daarenboven bleek hij een actief lid van de bende MS (Mara Salvatrucha), iets wat u eveneens vanaf het jaar 2020 begon op te vallen (CGVS p.8, 9). Uw verklaringen hierover zijn echter weinig samenhangend en aannemelijk. Gevraagd hoe u te weten kwam dat hij een bendelid was zei u dat hij u met de wagen rond voerde, en soms hoorde u telefoontjes die hij kreeg of reed hij naar bepaalde plaatsen om bijvoorbeeld geld of pakjes te ontvangen (CGVS p.9). Toch duurde het nog twee jaren voordat u alles effectief begon te begrijpen. Het was immers pas in het jaar 2022, toen de overheid in uw land de noodtoestand uitriep, dat de puzzelstukjes voor u in elkaar vielen. Hij nam toen namelijk wekenlang geen contact met u op, liet enkel geld achter, en zei dat hij 'vervolgd' werd (CGVS p.9). Hij vertelde u echter nooit openlijk of rechtstreeks dat hij lid was van de bende MS. Gevraagd hoe u dan weet dat hij ook effectief bij deze bende hoorde, verklaarde u dat zij actief is in de zone waar jullie woonden en dat u zag hoe uw ex-partner leiders van deze bende ontmoette (CGVS p.9). Gelet op de geschetste context is het echter merkwaardig dat het twee jaren zou duren vooraleer u begreep dat uw ex-partner werkelijk betrokken was bij de MS. Ook verklaarde u dat uw ex-partner heel controlerend en jaloers was. Zelfs als u gewoon naar de supermarkt ging dan belde hij u onmiddellijk op en vroeg hij u waar u zat, met wie u was, en waarom u hem niet verwittigd had (CGVS p.10). Toch woonden jullie vreemd genoeg nooit effectief samen. Zo zei u namelijk dat hij steeds voor twee of drie dagen bij u bleef en dan weer terug naar het huis van zijn moeder ging (CGVS p.10). Ook liet hij u studeren aan de universiteit en gaan werken (CGVS p.21) terwijl een buurvrouw op jullie zoontje paste (CGVS p.11), wat niet meteen de indruk wekt dat hij dermate jaloers en controlerend was. Bovendien liet hij u in het jaar 2022 nog uitstapjes maken naar Guatemala en Honduras samen met jullie zoon, en zette hij jullie naar eigen zeggen zelfs af op de plaats waar jullie de bus konden nemen (CGVS p.13). De noodtoestand was nochtans al van kracht in uw land vanaf maart 2022, waarbij president Bukele de oorlog verklaarde tegen de bendes en van meet af aan een draconische aanpak hanteerde. Indien uw ex-partner werkelijk een bendelid was, moeten zijn zenuwen met andere woorden vanaf die periode minstens gespannen hebben gestaan. Dat hij u desondanks samen met jullie zoon toeristische uitstapjes naar buurlanden liet maken en jullie hiervoor ook nog zelf rondreed, valt moeilijk te geloven.

Voorts gaf u aan dat u veel mishandelingen te verduren kreeg omdat u heel veel informatie had. In december 2022, enkele dagen voordat u afgestuurde, zou uw ex-partner u voor het eerst met de dood bedreigd hebben.

Hij zei u destijds dat als u iets zou zeggen tegen iemand over wat hij deed, dat u de persoon zou zijn die zou verdwijnen (CGVS p.14). Gevraagd naar de juiste context van deze bedreiging verklaarde u vervolgens echter plots dat jullie ergens aan het lunchen waren en dat hij u ervan beschuldigde met bepaalde intenties naar een andere man gekeken te hebben. Hierop zou uw ex-partner u een hoerendochter genoemd hebben en gezegd hebben dat u naar niemand anders mocht zien, zo niet zou u de volgende keer verdwijnen (CGVS p.14). De reden waarom hij u bedreigde was met andere woorden plots niet meer zijn betrokkenheid bij de MS bende maar wel zijn jaloezie, wat iets volledig anders is. Nog opmerkelijk is het gegeven dat hij u na deze doodsb bedreiging uit jaloezie aan de ingang van de kolonie zou afgezet hebben, en u niet vergezelde naar uw huis (CGVS p.14). Wel zou hij u onmiddellijk opgebeld hebben om te controleren of u thuis was (CGVS p.14), hetgeen allemaal echter weinig steek houdt. Gevraagd wat u deed nadat uw ex-partner u voor het eerst met de dood bedreigde, verklaarde u dat u heel erg bang was en niet kon slapen. U probeerde vanaf dat moment zo weinig mogelijk met uw zoon naar buiten te gaan en kon tegen niemand iets zeggen omdat dit zowel uw leven als dan van uw zoon en uw hele familie in gevaar zou brengen (CGVS p.15). Hoewel het begrijpelijk is dat u van slag bent na een doodsb bedreiging, kan niet ingezien worden om welke reden u niemand in vertrouwen kon nemen hierover. Zo hadden bijvoorbeeld uw moeder en twee halfbroers El Salvador in 2019

reeds verlaten, en woonden zij op dat ogenblik reeds drie jaar in België. U stond in contact met hen vanuit El Salvador en kon uw probleem perfect met hen delen zonder daar bij te hoeven vrezen dat er hen daardoor iets zou overkomen. Bovendien hadden uw moeder en halfbroers uw land eveneens verlaten vanwege – althans vermeende – eigen problemen met benedeleden (CGVS p.21), en konden zij u met andere woorden eventueel helpen of adviseren, of op z'n minst steun bieden.

Daarnaast verklaarde u dat uw ex-partner u een tweede maal met de dood bedreigde een dag of twee nadat u op 16 december 2022 afstudeerde (CGVS p.16). Jullie gingen opnieuw samen lunchen en op de terugweg zou hij u onder meer zijn geweer laten zien hebben, u bij de keel genomen hebben en gewaarschuwd hebben dat u tegen niemand iets mocht zeggen (CGVS p.16). Nadien zou hij u tot bij u thuis begeleid hebben en gezegd hebben dat hij een hele tijd niet zou komen omwille van het regime (de noodtoestand was destijds nog steeds van kracht), alsook dat hij niet wist wanneer hij zou terugkomen en u gewoon moest afwachten zoals altijd. Vervolgens gaf hij u 200 dollar waarmee u moest toekomen tot het einde van de maand en vertrok hij weer (CGVS p.17). Nadien zag u hem niet meer maar belde hij u wel nog enkele keren per week en zei hij dat u het laatste waar jullie het over gehad hadden niet mocht vergeten (CGVS p.17). Gevraagd wat u nog deed in deze periode, na de tweede doodsbedreiging en voordat u het land verliet, stelde u dat u om te kunnen vertrekken via uw tante moest gaan (CGVS p.17). De plaats waar u woonde werd immers gecontroleerd, en als iemand u zou zien buitenkomen met een valies dan ging u in de problemen komen. Bijgevolg bracht u “met veel voorzorg” alles wat u nodig had naar het huis van uw tante, maar zorgde u ervoor dat het niet opviel en dat het leek alsof u telkens gewoon boodschappen ging doen (CGVS p.17). Nochtans woont uw tante in Apopa, op zo'n 45 minuten à één uur rijden van uw huis. Dat u erin slaagde om vier maal, samen met uw zoon én met gebruik van publiek transport, hier naartoe te gaan, zonder dat uw ex-partner zelf, of de personen die u voor hem controleerden (CGVS p.10), hier iets van merkten en / of dit verdacht vonden (CGVS p.17-18), is opnieuw weinig aannemelijk. De uitleg dat u hem soms stuurde dat u bij uw tante was en dat hij dit dan reeds wist, maar dit tegelijkertijd niet verdacht vond omdat het gedurende de dag gebeurde (CGVS p.18), kan hierbij niet overtuigen. Uw ex-partner had u immers net twee maal met de dood bedreigd, onder meer omdat hij niet wilde dat u iemand iets zou vertellen over wat hij deed of over zijn betrokkenheid bij de MS bende. Boodschappen kon u hoogstwaarschijnlijk ook wel elders doen dan in Apopa, en gezien het feit dat hij een tijd lang niet naar huis kon komen vanwege de algemene situatie in het land (de noodtoestand), is het weinig geloofwaardig dat hij niets achter uw plotse bezoeken aan uw tante zou gezocht hebben. Bovendien was de MS bende volgens u ook actief waar uw tante woont (CGVS p.18), waardoor het argument dat u “om te kunnen vertrekken via uw tante moest” kant noch wal raakt. Dat er in de buurt waar uw tante woont niet zo vaak benedeleden te zien waren en uw bezoek als “normaal” werd geacht, lijkt wederom weinig waarschijnlijk, net zoals het gegeven dat u er in slaagde om samen met uw zoon en met valiezen probleemloos van bij het huis van uw tante te vertrekken. Indien uw ex-partner werkelijk dermate jaloers en controlerend was, jullie met de dood bedreigde en zich opgejaagd voelde door de noodtoestand, kan minstens worden verwacht dat hij leden van de MS 13 in Apopa de opdracht had gegeven om u en uw zoon daar nauwlettend in de gaten te houden.

Wanneer u bevraagd werd over de problemen van uw moeder en halfbroers in El Salvador, viel het echter ook op dat u hier amper iets over weet. Dat u destijds niet bij hen woonde en daardoor niet met hen gesproken heeft over de problemen die zij hadden (CGVS p.21), is hierbij opnieuw weinig geloofwaardig. Daarbij verklaarde uw moeder tijdens haar onderhoud bij het CGVS dat u na hun vertrek werd aangesproken door benedeleden die u vroegen of uw halfbroers leden van een andere bende geworden waren, en die u eveneens met de dood bedreigden (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...) d.d.12.08.2021 p.19). Ook uw halfbroer D.(...) gaf aan dat u, na het vertrek van uw moeder en halfbroers, opgewacht werd door een bendelid die naar hen vroeg en erg kwaad was omdat hij dacht dat uw broers lid waren geworden van een rivaliserende bende (zie Notities Persoonlijk Onderhoud D.(...) d.d.08.06.2022 p.14). U daarentegen stelde dat u, naast de problemen met de vader van uw zoon, nooit problemen had met andere benedeleden en nooit werd aangesproken in verband met uw moeder of halfbroers (CGVS p.21). Merkwaardig genoeg verklaarde uw moeder, wiens onderhoud plaatsvond op 12 augustus 2021, eveneens dat u destijds bij uw vader of bij tante in Apopa woonde (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...) d.d.12.08.2021 p.4, 9), terwijl u beweert dat u in 2019, na het vertrek van uw moeder en halfbroers, opnieuw in het huis van uw moeder in Cuscatancingo bent gaan wonen (zie feitenrelaas). Bovendien stonden u en uw moeder in contact met elkaar (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...) d.d.12.08.2021 p.5), en lijkt het bijgevolg onmogelijk dat zij niet op de hoogte zou geweest zijn van het gegeven dat u intussen in haar huis woonde. Meer nog, uw moeder stelde dat er initieel was afgesproken dat u en haar nieuwe partner voor haar huis gingen zorgen maar dat u hier niet meer naartoe ging nadat u er benaderd werd door de benedeleden die naar uw moeder en / of broers vroegen (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...) d.d.12.08.2021 p.19, 21). Verder verklaarde ook uw halfbroer D.(...) tijdens zijn onderhoud, dat zo'n jaar later plaatsvond in juni 2022, dat hij in contact met u was en u destijds in Apopa bij uw tante verbleef (zie Notities Persoonlijk Onderhoud D. (...) d.d.08.06.2022 p.4), en zei hij evenmin dat u in het huis van uw moeder woonde zoals u heden beweert. Hij benadrukte zelfs dat u op dat ogenblik al zes jaren bij uw tante woonde, en dat u al lang vanuit hun wijk in Cuscatancingo vertrokken was (zie Notities Persoonlijk Onderhoud D. (...) d.d.08.06.2022 p.15). Verder verklaarde ook uw andere halfbroer

O.(...) tijdens zijn onderhoud, dat net zoals het onderhoud van uw moeder plaatsvond op 12 augustus 2021, dat jullie contact hadden en dat u destijds bij uw tante in Apopa woonde (zie Notities Persoonlijk Onderhoud O. (...)d.d.12.08.2021 p.3-4). Net zoals uw moeder zei hij dat u en zijn vader voor het huis moesten zorgen, maar dat u er benaderd werd door bendeleden die naar uw halfbroers op zoek waren en u nadien niet meer terugkeerde (zie Notities Persoonlijk Onderhoud O. (...)d.d.12.08.2021 p.9-10). Nog frappanter is echter dat uw moeder eveneens zei dat u zes jaren bij de moeder van haar nieuwe partner (de vader van uw halfbroers) had gewoond om daar te helpen bij dagelijkse zaken in het huis (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...)d.d.12.08.2021 p.8), terwijl u dit helemaal niet vermeldde en enkel aangaf dat u van 2015 tot 2019 bij uw tante in Apopa woonde (CGVS p.4-5, 20). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen wekken onvermijdelijk de indruk dat u en / of uw naaste familieleden niet de waarheid spreken over waar en bij wie u juist hebt gewoond in El Salvador in de periode voor uw vertrek naar België, alsook waar u zich destijds juist mee bezig hield, en doen bijgevolg ernstig afbreuk aan het door u voorgehouden asielrelaas.

Tot slot is het noemenswaardig dat u verklaarde dat uw familie die hier in België woont (met name uw moeder en twee halfbroers) reeds in september 2022 vliegtickets voor u en uw zoon hadden gekocht, waarmee jullie hen eind december van datzelfde jaar een bezoek konden brengen. U had uw familie toen immers al vier jaren niet meer gezien, en zij kochten deze twee tickets volgens u als verrassing omdat u afgestudeerd was alsook om nieuwjaar met hen te kunnen vieren (CGVS p.18). Ze zeiden u dit echter pas in de eerste week van december, waarna u onderzocht dat u hier bescherming kon krijgen, iets wat u in uw land niet kon (CVS p.19) en dus als een soort godsgeschenk uit de hemel kwam vallen. Het lijkt echter wel een bijzonder (en weinig geloofwaardig) toeval dat uw familie deze tickets reeds in september kocht voor u en uw zoon, met een gepland vertrek net op het ogenblik dat u het ook erg nodig zou hebben. Hoewel het begrijpelijk is dat u uw familie destijds al verschillende jaren niet gezien had en zij u mogelijks wilden verrassen met een bezoek aan België, kan hierbij tevens opgemerkt worden dat u reeds twee of drie jaar lang in een gewelddadige relatie zat en dit nota bene met een persoon die nauwe contacten onderhield met bendeleders. Zoals eerder aangehaald is het ook niet geloofwaardig dat de betrokkenheid van uw ex-partner bij de MS bende pas in 2022 werkelijk zou beseft hebben (zie supra), en wist u dat uw moeder en halfbroers het land eveneens verlaten hadden wegens problemen met bendeleden. Uw familie in of een bezoek aan België was met andere woorden een perfecte, en misschien wel enige, mogelijkheid om aan uw ex-partner, en alle daar bijhorende risico's, te ontsnappen. Dat u uw familie hier niet eerder inlichtte over uw situatie om eerder uit uw land te kunnen vertrekken, maar afwachtte totdat zij toevallig tickets kochten waardoor u kort na twee doodsb bedreigingen alsnog kon vertrekken, is een vaststelling die de geloofwaardigheid van uw relaas evenzeer ondermijnt. Daarenboven verklaarden zowel uw moeder als uw halfbroer D.(...) tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook dat u over een eigendom en / of een stuk grond beschikt(e), waardoor u mogelijks over financiële middelen kon beschikken in functie van uw vlucht.

Voorts doet ook het gegeven dat uw resterende familie in El Salvador geen enkel probleem heeft gehad met uw ex-partner nadat u het land (en dus ook hem) ontvluchtte, en op de koop toe jullie zoon zonder zijn akkoord meenam, bijzonder afbreuk aan de geloofwaardigheid uw asielrelaas. Meer nog, uw familie zou hem zelfs niet eens gezien of gehoord hebben (CGVS p.23), wat gelet op de geschetste context absoluut onaannemelijk is. Uw ex-partner weet immers perfect waar uw tante in Apopa woont (CGVS p.18), en is vermoedelijk ook op de hoogte van de woonplaats van uw vader gezien u een goede band met hem had (CGVS p.6). Hoewel de noodtoestand in uw land nog steeds van kracht is, en uw ex-partner zich mogelijks schuil zou houden om te ontsnappen aan de overheid, beschikt hij ongetwijfeld over diverse manieren om uw familie te contacteren en te vragen naar u en uw zoon. Dat uw ex-partner na uw vlucht nooit via uw familie naar de verblijfplaats van u en uw zoon heeft geïnformeerd (CGVS p.23), haalt uw asielmotieven dan ook volledig onderuit.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek, namelijk uw paspoort en het paspoort van uw zoon, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Deze documenten tonen immers louter uw nationaliteit, identiteit, alsook uw bezoeken aan Honduras en Guatemala, aan, elementen die vooralsnog niet ter discussie staan. Ook de documenten die u na uw persoonlijk onderhoud nog bezorgde kunnen geen ander licht werpen op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het handgeschreven medisch attest van 12 april 2023 stelt (voor zover leesbaar) dat er bepaalde sporen of tekens op uw lichaam zijn, meer bepaald bruinachtige verkleuringen van de huid aan de rechter- en linkerzijde van uw romp, maar zegt niets over waar, wanneer en in welke omstandigheden u deze zou opgelopen hebben. Uit de geboorteakte van uw zoon kan louter afgeleid worden dat er geen vader op vermeld wordt, maar dit

document vormt verder geen bewijs van uw verklaarde problemen met zijn vader, en zeker niet van het gegeven dat hij een actief lid van de bende MS 13 was (of is). Bovendien lijkt het erop dat u de kopie van deze akte verkreeg op 20 of 21 december 2022, wat slechts enkele dagen na uw afstuderen was, of nadat u voor de tweede maal door de vader van uw zoon met de dood werd bedreigd. Dat u in die periode erin slaagde om probleemloos een kopie van de geboorteakte van uw zoon te gaan verkrijgen, terwijl u nochtans voortdurende gecontroleerd werd door uw ex-partner of andere personen die hij hiervoor inschakelde (CGVS p.10-11), is wederom weinig aannemelijk. De (elektronische) vliegtickets en het daar bijhorende reisplan bewijzen op hun beurt dat u inderdaad op 30 december 2022 samen met uw zoon uit El Salvador vertrokken bent, alsook dat er effectief een terugreis was voorzien op 17 januari 2023. Echter kan uit deze stukken niet afgeleid worden dat het inderdaad uw familie was die deze vliegtickets reeds in september voor u en uw zoon boekte, en hoeft de reservatie van een retourvlucht niet automatisch te betekenen dat de initiële bedoeling een toeristisch of familiebezoek was. Een retourvlucht kan immers perfect louter en alleen geboekt worden (en is in sommige gevallen zelfs noodzakelijk) om argwaan of problemen bij de grenscontroles te vermijden, en zegt verder weinig over iemands werkelijke plannen. Wat betreft het attest in verband met uw psychologische opvolging kan tot slot nog opgemerkt worden dat een psycholoog onderzoek en vaststellingen doet wat betreft de mentale gezondheid van een patiënt, maar nooit op objectieve wijze de precieze feitelijke omstandigheden kan aangevend die hiervan aan de basis liggen. Hiervoor dient immers gesteund te worden op hetgeen de patiënt zelf aanhaalt, verklaringen die onvermijdelijk een subjectief en zelfs potentieel gesolliciteerd karakter hebben, waardoor een dergelijke attesten nooit een bewijs kan vormen voor uw asielrelaas. Wel kunnen zij een bevestigende aanvulling vormen op geloofwaardige asielmotieven, hetgeen in casu echter niet het geval is.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgpa.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf), de **COI Focus Salvador. Sécuritaire citoyenne depuis l'état d'urgence** van 21 december 2023, de **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een historisch gekend fenomeen is in El Salvador waarin een

migratieverleden geenszins bepalend is. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence_20231221_2.pdf](#) (cgvs.be) of CGVS), en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig ontmanteld en weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Het attest betreffende uw psychologische opvolging hier in België (opgemaakt op 19 januari 2024, drie dagen na uw onderhoud bij het CGVS) geeft aan dat er nog afspraken voorzien zijn in het komende jaar, maar verduidelijkt niet wanneer uw opvolging eigenlijk is gestart, met welke frequentie deze tot heden is gebeurd of is voorzien, laat staan waaruit ze juist bestaat. Wel wordt vermeld dat u naar de psycholoog bent beginnen gaan vanwege een ernstig lijden ten gevolge van geweld en bedreigingen die u in uw land van herkomst hebt ondergaan, en die u samen met uw kind het land deden verlaten. Verder wordt er nog in verklaard dat u een waardige toekomst wilt opbouwen voor uzelf en uw zoon, dat uw zoon gespecialiseerde medische ondersteuning nodig heeft alsook morele en emotionele steun van zijn moeder, een rol die u opmerkelijk goed vervult ondanks de moeilijke omstandigheden. Het attest beschrijft echter geenszins de (psychologische) moeilijkheden waarmee u juist kampt, noch de behandeling die u krijgt of die aangewezen is, en vermeldt evenmin een eventuele analyse of diagnose van uw problematiek. Voorts kan uit dit attest niet afgeleid worden dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er wordt immers nergens aangegeven dat (en op welke manier) uw mentale toestand u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Voorts haalde u aan het begin van uw onderhoud bij het CGVS aan dat u in België een operatie aan uw baarmoeder onderging en opgevolgd wordt door een gynaecoloog. Er zijn namelijk antecedenten in uw familie, zo hebben zowel uw overgrootmoeder als grootmoeder kanker gehad, maar bij u is voorlopig alles onder controle (CGVS p.3). Verder heb u ook problemen met uw ogen. U heeft al sinds uw geboorte last van astigmatisme en bijziendheid, en gaf aan dat u een afspraak heeft met een arts hier in België om te kijken of u hieraan geopereerd kan worden (CGVS p.3). Op basis van deze verklaringen kan echter evenmin besloten worden u niet in staat zou zijn deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud of de procedure. Wanneer u bovendien door de protection officer gevraagd werd of u zich in staat voelde om het interview die dag te doen, bevestigde u dit. Voorts werd benadrukt dat u steeds een extra pauze mocht vragen en het onmiddellijk moest aangeven indien u zich niet meer goed zou voelen (CGVS p.2, 4), hetgeen echter niet nodig bleek.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ten tweede dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo stelde u dat uw relatie met uw ex-partner (...) (hierna: W(...)) in 2020 gewelddadig werd en dat hij u mishandelde (CGVS p.8). Daarenboven bleek hij een actief lid van de bende MS (Mara Salvatrucha), iets wat u eveneens vanaf het jaar 2020 begon op te vallen (CGVS p.8, 9). Uw verklaringen hierover zijn echter weinig samenhangend en aannemelijk. Gevraagd hoe u te weten kwam dat hij een bendelid was zei u dat hij u met de wagen rond voerde, en soms hoorde u telefoontjes die hij kreeg of reed hij naar bepaalde plaatsen om bijvoorbeeld geld of pakjes te ontvangen (CGVS p.9). Toch duurde het nog twee jaren voordat u alles effectief begon te begrijpen. Het was immers pas in het jaar 2022, toen de overheid in uw land de noodtoestand uitriep, dat de puzzelstukjes voor u in elkaar vielen. Hij nam toen namelijk wekenlang geen contact met u op, liet enkel geld achter, en zei dat hij ‘vervolgd’ werd (CGVS p.9). Hij vertelde u echter nooit openlijk of rechtstreeks dat hij lid was van de bende MS. Gevraagd hoe u dan weet dat hij ook effectief bij deze bende hoorde, verklaarde u dat zij actief is in de zone waar jullie woonden en dat u zag hoe uw ex-partner leiders van deze bende ontmoette (CGVS p.9). Gelet op de geschetste context is het echter merkwaardig dat het twee jaren zou duren vooraleer u begreep dat uw ex-partner werkelijk betrokken was bij

de MS. Ook verklaarde u dat uw expartner heel controlerend en jaloers was. Zelfs als u gewoon naar de supermarkt ging dan belde hij u onmiddellijk op en vroeg hij u waar u zat, met wie u was, en waarom u hem niet verwittigd had (CGVS p.10). Toch woonden jullie vreemd genoeg nooit effectief samen. Zo zei u namelijk dat hij steeds voor twee of drie dagen bij u bleef en dan weer terug naar het huis van zijn moeder ging (CGVS p.10). Ook liet hij u studeren aan de universiteit en gaan werken (CGVS p.21) terwijl een buurvrouw op jullie zoontje paste (CGVS p.11), wat niet meteen de indruk wekt dat hij dermate jaloers en controlerend was. Bovendien liet hij u in het jaar 2022 nog uitstapjes maken naar Guatemala en Honduras samen met jullie zoon, en zette hij jullie naar eigen zeggen zelfs af op de plaats waar jullie de bus konden nemen (CGVS p.13). De noodtoestand was nochtans al van kracht in uw land vanaf maart 2022, waarbij president Bukele de oorlog verklaarde tegen de bendes en van meet af aan een draconische aanpak hanteerde. Indien uw ex-partner werkelijk een bendelid was, moeten zijn zenuwen met andere woorden vanaf die periode minstens gespannen hebben gestaan. Dat hij u desondanks samen met jullie zoon toeristische uitstapjes naar buurlanden liet maken en jullie hiervoor ook nog zelf rondreed, valt moeilijk te geloven.

Voorts gaf u aan dat u veel mishandelingen te verduren kreeg omdat u heel veel informatie had. In december 2022, enkele dagen voordat u afgestuurd, zou uw ex-partner u voor het eerst met de dood bedreigd hebben.

Hij zei u destijds dat als u iets zou zeggen tegen iemand over wat hij deed, dat u de persoon zou zijn die zou verdwijnen (CGVS p.14). Gevraagd naar de juiste context van deze bedreiging verklaarde u vervolgens echter plots dat jullie ergens aan het lunchen waren en dat hij u ervan beschuldigde met bepaalde intenties naar een andere man gekeken te hebben. Hierop zou uw ex-partner u een hoerendochter genoemd hebben en gezegd hebben dat u naar niemand anders mocht zien, zo niet zou u de volgende keer verdwijnen (CGVS p.14). De reden waarom hij u bedreigde was met andere woorden plots niet meer zijn betrokkenheid bij de MS bende maar wel zijn jaloezie, wat iets volledig anders is. Nog opmerkelijk is het gegeven dat hij u na deze doodsb bedreiging uit jaloezie aan de ingang van de kolonie zou afgezet hebben, en u niet vergezelde naar uw huis (CGVS p.14). Wel zou hij u onmiddellijk opgebeld hebben om te controleren of u thuis was (CGVS p.14), hetgeen allemaal echter weinig steek houdt. Gevraagd wat u deed nadat uw ex-partner u voor het eerst met de dood bedreigde, verklaarde u dat u heel erg bang was en niet kon slapen. U probeerde vanaf dat moment zo weinig mogelijk met uw zoon naar buiten te gaan en kon tegen niemand iets zeggen omdat dit zowel uw leven als dat van uw zoon en uw hele familie in gevaar zou brengen (CGVS p.15). Hoewel het begrijpelijk is dat u van slag bent na een doodsb bedreiging, kan niet ingezien worden om welke reden u niemand in vertrouwen kon nemen hierover. Zo hadden bijvoorbeeld uw moeder en twee halfbroers El Salvador in 2019 reeds verlaten, en woonden zij op dat ogenblik reeds drie jaar in België. U stond in contact met hen vanuit El Salvador en kon uw probleem perfect met hen delen zonder daar bij te hoeven vrezen dat er hen daardoor iets zou overkomen. Bovendien hadden uw moeder en halfbroers uw land eveneens verlaten vanwege – althans vermeende – eigen problemen met bendeleden (CGVS p.21), en konden zij u met andere woorden eventueel helpen of adviseren, of op z'n minst steun bieden.

Daarnaast verklaarde u dat uw ex-partner u een tweede maal met de dood bedreigde een dag of twee nadat u op 16 december 2022 afstudeerde (CGVS p.16). Jullie gingen opnieuw samen lunchen en op de terugweg zou hij u onder meer zijn geweer laten zien hebben, u bij de keel genomen hebben en gewaarschuwd hebben dat u tegen niemand iets mocht zeggen (CGVS p.16). Nadien zou hij u tot bij u thuis begeleid hebben en gezegd hebben dat hij een hele tijd niet zou komen omwille van het regime (de noodtoestand was destijds nog steeds van kracht), alsook dat hij niet wist wanneer hij zou terugkomen en u gewoon moest afwachten zoals altijd. Vervolgens gaf hij u 200 dollar waarmee u moest toekomen tot het einde van de maand en vertrok hij weer (CGVS p.17). Nadien zag u hem niet meer maar belde hij u wel nog enkele keren per week en zei hij dat u het laatste waar jullie het over gehad hadden niet mocht vergeten (CGVS p.17). Gevraagd wat u nog deed in deze periode, na de tweede doodsb bedreiging en voordat u het land verliet, stelde u dat u om te kunnen vertrekken via uw tante moest gaan (CGVS p.17). De plaats waar u woonde werd immers gecontroleerd, en als iemand u zou zien buitenkomen met een valies dan ging u in de problemen komen. Bijgevolg bracht u “met veel voorzorg” alles wat u nodig had naar het huis van uw tante, maar zorgde u ervoor dat het niet opviel en dat het leek alsof u telkens gewoon boodschappen ging doen (CGVS p.17). Nochtans woont uw tante in Apopa, op zo'n 45 minuten à één uur rijden van uw huis. Dat u erin slaagde om vier maal, samen met uw zoon én met gebruik van publiek transport, hier naartoe te gaan, zonder dat uw ex-partner zelf, of de personen die u voor hem controleerden (CGVS p.10), hier iets van merkten en / of dit verdacht vonden (CGVS p.17-18), is opnieuw weinig aannemelijk. De uitleg dat u hem soms stuurde dat u bij uw tante was en dat hij dit dan reeds wist, maar dit tegelijkertijd niet verdacht vond omdat het gedurende de dag gebeurde (CGVS p.18), kan hierbij niet overtuigen. Uw ex-partner had u immers net twee maal met de dood bedreigd, onder meer omdat hij niet wilde dat u iemand iets zou vertellen over wat hij deed of over zijn betrokkenheid bij de MS bende. Boodschappen kon u hoogstwaarschijnlijk ook wel elders doen dan in Apopa, en gezien het feit dat hij een tijd lang niet naar huis kon komen vanwege de algemene situatie in het land (de noodtoestand), is het weinig geloofwaardig dat hij niets achter uw plotse bezoeken aan uw tante zou gezocht hebben. Bovendien was de MS bende volgens u ook actief waar uw tante woont (CGVS p.18), waardoor het argument dat u “om te kunnen vertrekken via uw tante moest” kant noch wal raakt. Dat er in de

buurt waar uw tante woont niet zo vaak benedeleden te zien waren en uw bezoek als “normaal” werd geacht, lijkt wederom weinig waarschijnlijk, net zoals het gegeven dat u er in slaagde om samen met uw zoon en met valiezen probleemloos van bij het huis van uw tante te vertrekken. Indien uw ex-partner werkelijk dermate jaloers en controlerend was, jullie met de dood bedreigde en zich opgejaagd voelde door de noodtoestand, kan minstens worden verwacht dat hij leden van de MS 13 in Apopa de opdracht had gegeven om u en uw zoon daar nauwlettend in de gaten te houden.

Wanneer u bevraagd werd over de problemen van uw moeder en halfbroers in El Salvador, viel het echter ook op dat u hier amper iets over weet. Dat u destijds niet bij hen woonde en daardoor niet met hen gesproken heeft over de problemen die zij hadden (CGVS p.21), is hierbij opnieuw weinig geloofwaardig. Daarbij verklaarde uw moeder tijdens haar onderhoud bij het CGVS dat u na hun vertrek werd aangesproken door benedeleden die u vroegen of uw halfbroers leden van een andere bende geworden waren, en die u eveneens met de dood bedreigden (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...) d.d.12.08.2021 p.19). Ook uw halfbroer D.(...) gaf aan dat u, na het vertrek van uw moeder en halfbroers, opgewacht werd door een bendelid die naar hen vroeg en erg kwaad was omdat hij dacht dat uw broers lid waren geworden van een rivaliserende bende (zie Notities Persoonlijk Onderhoud D.(...) d.d.08.06.2022 p.14). U daarentegen stelde dat u, naast de problemen met de vader van uw zoon, nooit problemen had met andere benedeleden en nooit werd aangesproken in verband met uw moeder of halfbroers (CGVS p.21). Merkwaardig genoeg verklaarde uw moeder, wiens onderhoud plaatsvond op 12 augustus 2021, eveneens dat u destijds bij uw vader of bij tante in Apopa woonde (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...) d.d.12.08.2021 p.4, 9), terwijl u beweert dat u in 2019, na het vertrek van uw moeder en halfbroers, opnieuw in het huis van uw moeder in Cuscatancingo bent gaan wonen (zie feitenrelaas). Bovendien stonden u en uw moeder in contact met elkaar (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...)d.d.12.08.2021 p.5), en lijkt het bijgevolg onmogelijk dat zij niet op de hoogte zou geweest zijn van het gegeven dat u intussen in haar huis woonde. Meer nog, uw moeder stelde dat er initieel was afgesproken dat u en haar nieuwe partner voor haar huis gingen zorgen maar dat u hier niet meer naartoe ging nadat u er benaderd werd door de benedeleden die naar uw moeder en / of broers vroegen (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...)d.d.12.08.2021 p.19, 21). Verder verklaarde ook uw halfbroer D.(...) tijdens zijn onderhoud, dat zo'n jaar later plaatsvond in juni 2022, dat hij in contact met u was en u destijds in Apopa bij uw tante verbleef (zie Notities Persoonlijk Onderhoud D. (...) d.d.08.06.2022 p.4), en zei hij evenmin dat u in het huis van uw moeder woonde zoals u heden beweert. Hij benadrukte zelfs dat u op dat ogenblik al zes jaren bij uw tante woonde, en dat u al lang vanuit hun wijk in Cuscatancingo vertrokken was (zie Notities Persoonlijk Onderhoud D. (...) d.d.08.06.2022 p.15). Verder verklaarde ook uw andere halfbroer O.(...) tijdens zijn onderhoud, dat net zoals het onderhoud van uw moeder plaatsvond op 12 augustus 2021, dat jullie contact hadden en dat u destijds bij uw tante in Apopa woonde (zie Notities Persoonlijk Onderhoud O. (...)d.d.12.08.2021 p.3-4). Net zoals uw moeder zei hij dat u en zijn vader voor het huis moesten zorgen, maar dat u er benaderd werd door benedeleden die naar uw halfbroers op zoek waren en u nadien niet meer terugkeerde (zie Notities Persoonlijk Onderhoud O. (...)d.d.12.08.2021 p.9-10). Nog frappanter is echter dat uw moeder eveneens zei dat u zes jaren bij de moeder van haar nieuwe partner (de vader van uw halfbroers) had gewoond om daar te helpen bij dagelijkse zaken in het huis (zie Notities Persoonlijk Onderhoud (...)d.d.12.08.2021 p.8), terwijl u dit helemaal niet vermeldde en enkel aangaf dat u van 2015 tot 2019 bij uw tante in Apopa woonde (CGVS p.4-5, 20). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen wekken onvermijdelijk de indruk dat u en / of uw naaste familieleden niet de waarheid spreken over waar en bij wie u juist hebt gewoond in El Salvador in de periode voor uw vertrek naar België, alsook waar u zich destijds juist mee bezig hield, en doen bijgevolg ernstig afbreuk aan het door u voorgehouden asielrelaas.

Tot slot is het noemenswaardig dat u verklaarde dat uw familie die hier in België woont (met name uw moeder en twee halfbroers) reeds in september 2022 vliegtickets voor u en uw zoon hadden gekocht, waarmee jullie hen eind december van datzelfde jaar een bezoek konden brengen. U had uw familie toen immers al vier jaren niet meer gezien, en zij kochten deze twee tickets volgens u als verrassing omdat u afgestudeerd was alsook om nieuwjaar met hen te kunnen vieren (CGVS p.18). Ze zeiden u dit echter pas in de eerste week van december, waarna u onderzocht dat u hier bescherming kon krijgen, iets wat u in uw land niet kon (CVS p.19) en dus als een soort godsgeschenk uit de hemel kwam vallen. Het lijkt echter wel een bijzonder (en weinig geloofwaardig) toeval dat uw familie deze tickets reeds in september kocht voor u en uw zoon, met een gepland vertrek net op het ogenblik dat u het ook erg nodig zou hebben. Hoewel het begrijpelijk is dat u uw familie destijds al verschillende jaren niet gezien had en zij u mogelijks wilden verrassen met een bezoek aan België, kan hierbij tevens opgemerkt worden dat u reeds twee of drie jaar lang in een gewelddadige relatie zat en dit nota bene met een persoon die nauwe contacten onderhield met benedeleders. Zoals eerder aangehaald is het ook niet geloofwaardig dat de betrokkenheid van uw ex-partner bij de MS bende pas in 2022 werkelijk zou beseft hebben (zie supra), en wist u dat uw moeder en halfbroers het land eveneens verlaten hadden wegens problemen met benedeleden. Uw familie in of een bezoek aan België was met andere woorden een perfecte, en misschien wel enige, mogelijkheid om aan uw ex-partner, en alle daar bijhorende risico's, te ontsnappen. Dat u uw familie hier niet eerder inlichtte over uw situatie om eerder uit uw land te kunnen vertrekken, maar afwachtte totdat zij toevallig tickets kochten waardoor u kort na twee doodsb bedreigingen alsnog kon vertrekken, is een vaststelling die de geloofwaardigheid van uw relaas

evenzeer ondermijnt. Daarenboven verklaarden zowel uw moeder als uw halfbroer D.(...) tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook dat u over een eigendom en / of een stuk grond beschikt(e), waardoor u mogelijks over financiële middelen kon beschikken in functie van uw vlucht.

Voorts doet ook het gegeven dat uw resterende familie in El Salvador geen enkel probleem heeft gehad met uw ex-partner nadat u het land (en dus ook hem) ontvluchtte, en op de koop toe jullie zoon zonder zijn akkoord meenam, bijzonder afbreuk aan de geloofwaardigheid uw asielrelaas. Meer nog, uw familie zou hem zelfs niet eens gezien of gehoord hebben (CGVS p.23), wat gelet op de geschetste context absoluut onaannemelijk is. Uw ex-partner weet immers perfect waar uw tante in Apopa woont (CGVS p.18), en is vermoedelijk ook op de hoogte van de woonplaats van uw vader gezien u een goede band met hem had (CGVS p.6). Hoewel de noodtoestand in uw land nog steeds van kracht is, en uw ex-partner zich mogelijks schuil zou houden om te ontsnappen aan de overheid, beschikt hij ongetwijfeld over diverse manieren om uw familie te contacteren en te vragen naar u en uw zoon. Dat uw ex-partner na uw vlucht nooit via uw familie naar de verblijfplaats van u en uw zoon heeft geïnformeerd (CGVS p.23), haalt uw asielmotieven dan ook volledig onderuit.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek, namelijk uw paspoort en het paspoort van uw zoon, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Deze documenten tonen immers louter uw nationaliteit, identiteit, alsook uw bezoeken aan Honduras en Guatemala, aan, elementen die vooralsnog niet ter discussie staan. Ook de documenten die u na uw persoonlijk onderhoud nog bezorgde kunnen geen ander licht werpen op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het handgeschreven medisch attest van 12 april 2023 stelt (voor zover leesbaar) dat er bepaalde sporen of tekens op uw lichaam zijn, meer bepaald bruinachtige verkleuringen van de huid aan de rechter- en linkerzijde van uw romp, maar zegt niets over waar, wanneer en in welke omstandigheden u deze zou opgelopen hebben. Uit de geboorteakte van uw zoon kan louter afgeleid worden dat er geen vader op vermeld wordt, maar dit document vormt verder geen bewijs van uw verklaarde problemen met zijn vader, en zeker niet van het gegeven dat hij een actief lid van de bende MS 13 was (of is). Bovendien lijkt het erop dat u de kopie van deze akte verkreeg op 20 of 21 december 2022, wat slechts enkele dagen na uw afstuderen was, of nadat u voor de tweede maal door de vader van uw zoon met de dood werd bedreigd. Dat u in die periode erin slaagde om probleemloos een kopie van de geboorteakte van uw zoon te gaan verkrijgen, terwijl u nochtans voortdurend gecontroleerd werd door uw ex-partner of andere personen die hij hiervoor inschakelde (CGVS p.10-11), is wederom weinig aannemelijk. De (elektronische) vliegtickets en het daar bijhorende reisplan bewijzen op hun beurt dat u inderdaad op 30 december 2022 samen met uw zoon uit El Salvador vertrokken bent, alsook dat er effectief een terugreis was voorzien op 17 januari 2023. Echter kan uit deze stukken niet afgeleid worden dat het inderdaad uw familie was die deze vliegtickets reeds in september voor u en uw zoon boekte, en hoeft de reservatie van een retourvlucht niet automatisch te betekenen dat de initiële bedoeling een toeristisch of familiebezoek was. Een retourvlucht kan immers perfect louter en alleen geboekt worden (en is in sommige gevallen zelfs noodzakelijk) om argwaan of problemen bij de grenscontroles te vermijden, en zegt verder weinig over iemands werkelijke plannen. Wat betreft het attest in verband met uw psychologische opvolging kan tot slot nog opgemerkt worden dat een psycholoog onderzoek en vaststellingen doet wat betreft de mentale gezondheid van een patiënt, maar nooit op objectieve wijze de precieze feitelijke omstandigheden kan aangevend die hiervan aan de basis liggen. Hiervoor dient immers gesteund te worden op hetgeen de patiënt zelf aanhaalt, verklaringen die onvermijdelijk een subjectief en zelfs potentieel gesolliciteerd karakter hebben, waardoor een dergelijke attesten nooit een bewijs kan vormen voor uw asielrelaas. Wel kunnen zij een bevestigende aanvulling vormen op geloofwaardige asielmotieven, hetgeen in casu echter niet het geval is.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het

Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (**COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire** van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf), de **COI Focus Salvador. Sécuritaire citoyenne depuis l'état d'urgence** van 21 december 2023, de **UNHCR guidelines** van maart 2016) blijkt dat afpersing een historisch gekend fenomeen is in El Salvador waarin een migratieverleden geenszins bepalend is. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence_20231221_2.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_depuis_letat_durgence_20231221_2.pdf) (cgvs.be) of CGVS), en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamentele van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig ontmanteld en weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun

territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster betwist vooreerst de vaststellingen met betrekking tot het ontbreken van een bijzondere procedurele nood door het neerleggen van een nieuw psychologisch attest. Zij licht hierbij toe dat zij begeleiding krijgt tot op heden en er ook toekomstige afspraken gepland staan omwille van de ernst en benadrukt dat haar psychologische kwetsbaarheid niet betwist kan worden.

Met betrekking tot het ontbreken van bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekster werd terecht het volgende vastgesteld:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Het attest betreffende uw psychologische opvolging hier in België (opgemaakt op 19 januari 2024, drie dagen na uw onderhoud bij het CGVS) geeft aan dat er nog afspraken voorzien zijn in het komende jaar, maar verduidelijkt niet wanneer uw opvolging eigenlijk is gestart, met welke frequentie deze tot heden is gebeurd of is voorzien, laat staan waaruit ze juist bestaat. Wel wordt vermeld dat u naar de psycholoog bent beginnen gaan vanwege een ernstig lijden ten gevolge van geweld en bedreigingen die u in uw land van herkomst hebt ondergaan, en die u samen met uw kind het land deden verlaten. Verder wordt er nog in verklaard dat u een waardige toekomst wilt opbouwen voor uzelf en uw zoon, dat uw zoon gespecialiseerde medische ondersteuning nodig heeft alsook morele en emotionele steun van zijn moeder, een rol die u opmerkelijk goed vervult ondanks de moeilijke omstandigheden. Het attest beschrijft echter geenszins de (psychologische) moeilijkheden waarmee u juist kampt, noch de behandeling die u krijgt of die aangewezen is, en vermeldt evenmin een eventuele analyse of diagnose van uw problematiek. Voorts kan uit dit attest niet afgeleid worden dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er wordt immers nergens aangegeven dat (en op welke manier) uw mentale toestand u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Voorts haalde u aan het begin van uw onderhoud bij het CGVS aan dat u in België een operatie aan uw baarmoeder onderging en opgevolgd wordt door een gynaecoloog. Er zijn namelijk antecedenten in uw familie, zo hebben zowel uw overgrootmoeder als grootmoeder kanker gehad, maar bij u is voorlopig alles onder controle (CGVS p.3). Verder heb u ook problemen met uw ogen. U heeft al sinds uw geboorte last van astigmatisme en bijziendheid, en gaf aan dat u een afspraak heeft met een arts hier in België om te kijken of u hieraan geopereerd kan worden (CGVS p.3). Op basis van deze verklaringen kan echter evenmin besloten worden u niet in staat zou zijn deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud of de procedure. Wanneer u bovendien door de protection officer gevraagd werd of u zich in staat voelde om het interview die dag te doen, bevestigde u dit. Voorts werd benadrukt dat u steeds een extra pauze mocht vragen en het onmiddellijk moest aangeven indien u zich niet meer goed zou voelen (CGVS p.2, 4), hetgeen echter niet nodig bleek.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Het attest dat verzoekster thans bij het verzoekschrift voegt dateert van 1 maart 2024, nauwelijks anderhalve maand later dan het voorgaande attest en is er duidelijk op gericht een antwoord te bieden op de vaststellingen desbetreffend in de bestreden beslissing van 14 februari 2024 te meer de negatieve beslissing hierin wordt vermeld.

Dit attest bevat nagenoeg dezelfde inhoud als het voorgaande attest, maar bevat nu wel de melding dat de psychologische opvolging is begonnen in september 2023. Ook dit attest geeft aan ook dat er nog afspraken zijn voorzien, maar verduidelijkt niet met welke frequentie deze tot heden is gebeurd of is voorzien, laat staan waaruit ze juist bestaat. Wel wordt opnieuw vermeld dat verzoekster naar de psycholoog is beginnen gaan vanwege een ernstig lijden ten gevolge van geweld en bedreigingen die zij in haar land van herkomst heeft ondergaan, en die haar samen met haar kind het land deden verlaten. Verder wordt er opnieuw in verklaard dat verzoekster een waardige toekomst wil opbouwen voor haarzelf en haar zoon, dat haar zoon gespecialiseerde medische ondersteuning nodig heeft alsook morele en emotionele steun van zijn moeder, een rol die zij opmerkelijk goed vervult ondanks de moeilijke omstandigheden.

Ook dit attest beschrijft geenszins de (psychologische) moeilijkheden waarmee verzoekster juist kampt, noch de behandeling die zij krijgt of die aangewezen is, en vermeldt evenmin een eventuele analyse of diagnose van haar problematiek.

Dit attest vermeldt wel bijkomend dat verzoekster gelet op de negatieve beslissing van verwerende partij heeft gesproken over haar ongerustheid gezien zij niet veilig zal zijn in haar land van herkomst, hetgeen bijkomende stress genereert voor verzoekster. Bijgevolg werden verzoeksters bijkomende verklaringen louter geattesteerd door de psycholoog. Dit kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen, die nog steeds niet nader en concreet worden toegelicht werden opgelopen, waardoor een dergelijk attest geen verklaring kan bieden voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Net zoals het eerder neergelegde attest kan ook uit dit attest niet afgeleid worden dat verzoekster niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er wordt immers nergens aangegeven dat (en op welke manier) haar mentale toestand haar zou verhinderen om haar motieven naar behoren uiteen te zetten. Verzoekster werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud overigens gevraagd of zij zich in staat voelde om het interview die dag te doen, en zij bevestigde dit. Daarnaast werd benadrukt dat zij steeds een extra pauze mocht vragen en het onmiddellijk moest aangeven indien zij zich niet meer goed zou voelen, hetgeen echter niet nodig bleek. Verzoekster maakt in het verzoekschrift buiten het louter aanvoeren van een "psychologische kwetsbaarheid" evenmin gewag van een bijzondere procedurele nood die bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

De Raad stelt voorts vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar relaas en de redenen waarom zij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoont dat de bovenstaande motivering, waarin haar verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komen in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Zij wijst op haar verklaringen dat zij niet samenwoonde met haar ex-partner en aldus geen tijd samen doorbracht zoals een samenwonend koppel, dat haar ex-partner agressief was en zelfs klappen uitdeelde, dat zij vastzat in een gewelddadige relatie en uit angst geen kritische vragen durfde te stellen, dat verwerende partij geen blijk geeft van inlevingsvermogen omdat haar ex-partner geen indruk gaf van jaloers en controlerend gedrag omdat zij niet samenwoonden en zij mocht gaan studeren, dat dit absurd is, dat haar verplaatsingen werden gecontroleerd en zij hoewel zij naar buiten mocht continu in de gaten werd gehouden en telkens moest aangeven waar zij zich bevond. Verzoekster beperkt zich hiermee dan ook louter tot het herhalen van haar verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal doch plaatst de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing niet in een ander licht.

Met betrekking tot de noodtoestand stelt verzoekster dat er nog enige mobiliteit was destijds en dat benedeleden uiteraard voorzichtiger te werk gingen, dat niet alle benedeleden werden opgepakt en opgesloten en er tot vandaag nog veel rondlopen, doch zij beperkt zich hier tot louter algemene beweringen. Ook dit kan op generlei wijze afbreuk doen aan de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Waar zij stelt dat verwerende partij zich niet kan inbeelden welke angst zij ervaaarde omwille van de doodsbbedreigingen en zij het tot op vandaag moeilijk heeft om over die doodsbbedreigingen te spreken, hetgeen ook blijkt uit het persoonlijk onderhoud, maakt zij de door haar vermelde doodsbbedreigingen niet concreet aannemelijk en dit gelet op het geheel aan vaststellingen van de bestreden beslissing waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster beweerde nood aan internationale bescherming. Het enkele gegeven dat tijdens het persoonlijk onderhoud werd genoteerd dat verzoekster wanneer zij bevraagd werd naar de bedreigingen niet uit haar woorden geraakt en naar woorden zoekt, kan niet volstaan om verzoeksters asielrelaas aan te tonen en voormelde concrete vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoekster toevoegt dat zij sociaal geïsoleerd werd door haar ex-partner, nauwelijks contact mocht hebben met de buitenwereld en dus nergens naar toe kon, dat het bovendien informatie betrof over bendeleden die niet terugdeinzen voor het folteren van verraders waardoor zij het dan ook niet kon riskeren om hierover te praten met iemand, weerlegt zij de vaststelling niet dat haar moeder en twee halfbroers El Salvador in 2019 reeds hadden verlaten en op dat moment al drie jaar in België woonden, dat zij met hen in contact stond en dan ook perfect haar probleem kon vertellen zonder dat zij daarbij hoefde te vrezen dat er hen daardoor iets zou overkomen te meer haar familieleden evenzeer het land hadden verlaten omwille van bendegeïrelateerde problemen.

De stelling dat de motivering in de bestreden beslissing tegenstrijdig is omdat verwerende partij haar familieleden een negatieve beslissing heeft gegeven, is niet ernstig. Het is niet aannemelijk dat verzoekster in de mate dat zij daadwerkelijk geconfronteerd werd met een dergelijk probleem dit niet in de gegeven omstandigheden aan haar moeder en familie in België zou toevertrouwen. De uitkomst van een asielprocedure in België van verzoeksters familie maakt verzoeksters nalaten niet aannemelijk.

Wat betreft de vaststellingen rond het beweerde jaloers en controlerende gedrag van verzoeksters ex-partner, geeft zij aan dat zij haar vlucht zo onopvallend mogelijk trachtte te doen door telkens een valies en een rugzak mee te nemen naar de tante met de nodige spullen zijnde enkel kleren, hetgeen niet moeilijk is om verborgen mee te nemen. Verzoekster herhaalt slechts haar verklaringen desbetreffend doch toont niet aan dat dit gegeven niet zou opvallen in de door haar geschetste omstandigheden.

Ook het betoog dat *"Verzoekende partij en haar zoontje dienden wekelijks naar de tante te gaan omdat zij de huisarts was van het kind die zijn medisch probleem behandelde. Na elk bezoek ging zij dan terug en deed zij dingen zoals gaan eten of naar de supermarkt en zo haar dagdagelijks leven voortzetten. Ook bevestigde haar zoontje telkens aan de ex-partner dat ze op bezoek waren geweest bij de tante. Dit was al een routine geworden en dus had de ex-partner niet meteen een reden om enige verdenkingen te hebben"*, kan niet volstaan hier een ander licht op te werpen. Indien verzoeksters ex-partner werkelijk dermate jaloers en controlerend was, hen met de dood bedreigde en zich opgejaagd voelde door de noodtoestand, kan minstens worden verwacht dat hij leden van de MS 13 in Apopa de opdracht had gegeven om haar en haar zoon daar nauwlettend in de gaten te houden.

Waar verzoekster bekritiseert dat er rekening wordt gehouden met de verklaringen van haar moeder en halfbroers in de bestreden beslissing om hierdoor tegenstrijdige verklaringen te kunnen vaststellen, terwijl verwerende partij geen geloof heeft gehecht aan de verklaringen van verzoeksters familieleden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming in België, wijst de Raad op de mogelijkheid voor de commissaris-generaal, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, om alle gegevens te onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen, waaronder dus ook verklaringen van familieleden van verzoekster. Verzoekster brengt geen enkel valabel argument bij dat afbreuk kan doen aan de desbetreffend gedane vaststellingen. Waar zij immers aanvoert, wat haar verblijfplaats bij haar tante betreft, dat zij zich namelijk tijdens de week bij haar tante en in het weekend bij haar papa of in het huis van haar moeder bevond en op haar identiteitskaart nog het huis van haar moeder geregistreerd staat, beperkt verzoekster zich tot louter *post factum* verklaringen doch heft hiermee de tegenstrijdigheden niet op. Het argument dat zij niet begrijpt waarom haar moeder verklaarde dat verzoekster zes jaar bij de moeder van haar eigen nieuwe partner en dus oma van de halfbroers heeft gewoond, terwijl verzoekster wel bij de oma langs moederszijde heeft gewoond tussen 1999-2002, plaatst zij de vaststellingen evenmin in een ander licht.

Met het betoog dat zij niets meer heeft gehoord van haar ex-partner, waardoor het mogelijk is dat deze inmiddels is opgepakt en dat zij geen sluitend antwoord kan geven op de gedragingen van derden, beperkt zij zich wederom tot louter veronderstellingen en algemene beweringen doch hiermee toont zij haar nood aan internationale bescherming niet aan.

Waar verzoekster in het verzoekschrift naar algemene informatie verwijst met betrekking tot de mensenrechtencrisis en de noodtoestand in El Salvador en aanvoert dat er enorm veel willekeurige arrestaties worden uitgevoerd en dat het optreden van de Salvadoraanse overheid een negatief effect heeft op de waarborgen van een eerlijk proces, bescherming tegen foltering en recht op leven stelt de Raad vast

dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan blijken dat er een sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een verhoogd risico loopt om in dit kader slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie. Verzoekster maakt geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt ten aanzien van de Salvadoraanse politie, in het licht van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand.

De Raad is van oordeel dat noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit de beschikbare informatie blijkt dat afdoende concrete en individuele elementen zijn aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in hoofde van verzoekster een nood aan internationale bescherming bestaat.

Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal op pertinente wijze dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat verzoekster louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Verzoekster heeft overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster haar voorgehouden asielaas niet aannemelijk maakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld te worden dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden, gesteld in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in El Salvador.

In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat zij de door haar aangehaalde problemen met benedeleden in El Salvador en de Salvadoraanse autoriteiten niet concreet aannemelijk maakt en dat haar verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand, waarnaar verzoekster verwijst, hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties, zoals ook blijkt uit de COI Focus *“Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence”* van 21 december 2023. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat er ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekster brengt geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door haar in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund. De door haar geciteerde nieuwsartikelen tonen niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. Zoals hoger reeds aangestipt, blijkt uit de landeninformatie immers niet dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en

weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF